

Беклемèто – 1. Гл., СЗ 5; 2. Ич., ЮЗ 4; 3. Сл., Ю1.

Беклемјта – Рак., Ю 2, гол връх (СРТ).

Бек тепè – Г., СИ 3, незалесена височина.

Белазлѝка – Стр., С 2,5, белезникава почва край р. Тунджа.

Бел алàн – 1. Б.п., СЗ, планински рид, гора, извит; 2. Бл., С 1, ниви, от т. *bel* ‘седловина’ (ВИП).

Белбे́ра – Гер. От ПР. И *Белбер* ‘бръснар’

Белевата вàда – Гл., ЮЗ 3, напоителна вада, водеща началото си от Бèлевите кайнàци (вж.).

Бèлевите кайнàци – Гл., ЮЗ 3, извори в ливадите на рода *Белевите* (СРТ).

Белè дересѝ – 1. Име на селище в Сливенска каза от 1595 г., вероятно с. Бяла; 2. Б.д., Ю 2, рекичка, приток на р. Боров дол. По белите камъни в нея (ГХХ).

Беледжѝка – Шив.

Белезлѝка – Б., Ю 1, място с белезникава почва.

белемѝ – среща се във варианти: *белмè*, *бileмè*, *бilmè*, *бilmjà*. Според местното тълкуване: земя, която е разработена с подръчни средства – лопати, кирки. От т. *bel* ‘островърха лопата за копане’. – *Иззàди ~, Кòлчевите ~, Мèча ~, Орман ~, Ортà ~, Шам ~, Шан ~, Узùн ~*.

Белемѝте – 1. Ор., З 2, малка частна горичка; 2. Чин., И 2,5, изсечена гора, ниви, някогашни места сред гори, които са разработени с ръчни инструменти (кирки, лопати).

Белемјта – Топ., ЮИ 2,5, ливади.

Белèница – Г.Ал., СЗ 4, поляна в гора, преди – ниви. По цвета на почвата. ДИ: *Белèница*.

Белèнките – Ч., З 1,2, място, където в миналото са *белели* платна.

Бèленска чешмà – Г., ЮЗ, 1, 2, чешма в нива, направена от дядо *Бельо* (ВИП).

Белèнца – ДИ на *Белèница*.

Бèлеолу – Бож., СЗ 0,8, наклонено.

Белѝ алàн – Сб.

Белѝ аmezъ – Нов., СЗ 1, равно, край река *Белѝ дерè*.

Белѝ ерѝ – 1. Бл., СИ 2,5; 2. Др., СЗ 2,5. Дол и рекичка, разделяща землищата на с. Блатец и с. Драгоданово.

Белѝлката – 1. Зай., от емл. рег.; 2. Чин., СИ 1 5, белезникава почва.

Белимјта – Сел., З 1 5, лозя (ВИП).

Белистèна – Б., И 2, сиво-бял пясъчник.

Бèлите кайнàци – 1. Сл., СИ 6, извори с бели камъни в тях, начало на *Мàла рекà* (вж.); 2. Сот., И 1,5, извори при *Лалè баѝр*. По цвета на водата (СРТ).

Бèлите камъни – 1. Г. Ал., ЮИ 1,5; 2. Ич., С1, каменист хълм, от който са добивали вар; 3. Ш., С 7, гора в камениста местност (ГХХ).

Бèлите лòкви – Ск., от търг за нива 1903 г.